

[Christmas Møller.]

betydelig Koncentration, men ingen vil dog bestride, at det danske økonomiske Samfund den Dag i Dag er af den Karakter, at den enkelte har Mulighed for at arbejde sig frem, at der er den Fremdrift, den Opdrift i dette Samfund, som vi alle aabenbart efterhaanden lægger saa stor Vægt paa. (*Fraenkel*: I svindende Grad). Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ret i, at det er i svindende Grad. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel kan jo undersøge, hvem det er, der spiller den afgørende økonomiske Rolle i dette Land, om det er Folk, der, om jeg saa maa sige, er født til det, eller om det er Folk, der selv har arbejdet sig op til det. Vi kan tage de største Navne, vi har her inde i Hovedstaden, Direktøren for Østasiatisk Kompagni, H. N. Andersen, Direktøren for Det Forenede Dampskibs-Selskab, A. O. Andersen, Lederen af Burmeister og Wain, Overgaard, vi kan tage en Mand som Bogtrykker Langkjær, der for det økonomiske Liv i Danmark spiller en saa afgørende Rolle, en Mand som Skibsreder A. P. Møller og en Række andre. Jeg spørger: Er det ikke Folk, som ved selvgjort Arbejde har arbejdet sig op til den Stilling, de har? (*Fraenkel*: Hvorfor tog De ikke Glückstadt med?). Ham gik det jo ogsaa galt, ærede Medlem. Og hvis man vil gaa videre, saa kunde jeg udmærket godt tage det Eksempel, det ærede Medlem gerne vil have frem. Den Slægt holdt altsaa i to Generationer. Ellers plejer man jo at sige, at i dette Land holder Slægten i tre Generationer: den første skaber, den anden konsoliderer, og den tredie ødelægger. Men lad det være. Lad os se paa vor dygtige Købmandsstand, Handelsstand, Bankstand o. s. v. ude i Provinserne. Saa spørger jeg: Ved vi ikke alle — noget særligt statistisk Materiale har vi ikke —, at de allerfleste af dem er selvgjorte Mænd?

Derfor siger jeg, at paa denne Baggrund fremtræder da dette Lovforslag efter min Opfattelse som fuldkomment urimeligt og meningsløst. Man vil med dette Lovforslag skabe en Ordning, som lægger i et Raads Haand Magt til at kræve alle Oplysninger. Her er efter min Opfattelse ikke lagt en spød Spire, her er ganske utvivlsomt plantet et Træ, som Regeringspartierne — og det er vel ogsaa derfor, de tager det med den Glæde, som sket er — haaber kan udvikle sig til overmaade meget for dem; og til Gengæld, om jeg saa maa sige, for, at man skænker dem dette, lægger et *Oppositionsparti* paa et andet stort økonomisk Omraade, nemlig

det som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om i Gaar, hele Undersøgelseretten, hele Spørgsmaalet om at samle Materiale om et stort økonomisk og retligt Spørgsmaal, i den højtærede Handelsministers Haand.

Selvfølgelig skal de og de Organisationer, det rets- og statsvidenskabelige Fakultet o. s. v. spørges. Det er klart, det er dem, man spørger, naar man herhjemme skal have Besked om noget sligt. Men hvis man virkelig vilde have en objektiv Undersøgelse, som man havde Haand i Hanke med, havde det dog været meget naturligare selv at deltage i den.

Vi vil ikke række Haand til en saadan Politik. Vi har sagt, saaledes som det ogsaa fremgaar af de Ordførelser, jeg har holdt, og saaledes som det fremgaar af den Betænkning, vi har afgivet, at vi er villige til at tale om det storkapitalistiske Problem, der ganske utvivlsomt foreligger. Men vi vil ikke have, at man skal gennemføre en Lovgivning, trumfe den igennem udenom Erhvervslivets Mænd, uden at hele dette Forhold er klarlagt. Dette er det Standpunkt, vi har indtaget i denne Sag. Med al den Styrke, vi raader over, vil vi under denne Sags videre Behandling søge dette vort Standpunkt fremmet og gennemført.

Trier: I Dag kan jeg med langt bedre Samvittighed anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse, end jeg vilde kunne have gjort det i Forgaars. Dagen i Gaar har jo vist, at dette Forslag, som efter vor Mening har sine Mangler, er et Forslag, der betegner en Begyndelse paa et vist Omraade. Forslaget skal kun gælde nogle faa Aar, og Debatten i Gaar viste, at det fra Venstres Side var Alvor, at det kun betegner en Begyndelse. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal betonedes saa stærkt nogle Spørgsmaal, som ikke omfattedes af dette Forslag, og var klar over, at man maatte tage fat paa disse Spørgsmaal, og dette viser, at dette Lovforslag ikke alene er de Paragraffer, der staar i det, men i Virkeligheden betyder en Resolution, hvorved fem Sjettede af Tingets Medlemmer udtaler sig for, at vi samlet vil gaa ind i et Arbejde til Beskyttelse af Forbrugerne mod den koncentrerede Kapital, mod Monopolets Angreb paa Forbrugerne. Det er det, der tilsigtes med dette Lovforslag, og det blev pointeret stærkt ved, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tog hele Spørgsmaalet om Avancen op til Behandling.

Jeg anbefaler Lovforslaget stærkt med et lille Suk over, at det Forslag til Be-